

AUGLÝSING

um staðfestingu á aðalskipulagi Seltjarnarneshrepps.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið í dag staðfest uppdrátt af aðalskipulagi Seltjarnarneshrepps, með eftirfarandi fyrirvörum hreppsnefndar Seltjarnarneshrepps, sbr. 29. gr. reglugerðar um gerð skipulagsáætlana:

- 1) Breidd gatna og tilhögun gatnamóta eru ekki sýnd í deiliatriðum og þar af leiðandi ekki í réttum mælikvarða.
- 2) Fyrirvari er gerður um legu Suðurbrautar á móts við Bakkatjörn.
- 3) Hreppsnefnd áskilur sér fyrirvara að því er tekur til einfaldrar húsaraðar ofan Skólabrautar.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Seltjarnarneshrepps með fyrrgreindum fyrirvörum 24. janúar 1973 og af skipulagsstjórn ríkisins 19. febrúar 1973.

Jafnframt er úr gildi felldur aðalskipulagsuppdráttur sá af Seltjarnarneshreppi, sem staðfestur var af félagsmálaráðuneytinu 17. september 1969, sbr. auglýsingu nr. 233/1969, sem birt var í B-deild Stjórnartíðinda 1969.

Félagsmálaráðuneytið, 26. febrúar 1973.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.

23. febrúar 1973.

Nr. 70.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Sjúkra- og styrktarsjóð vitavarða Íslands, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 27. febrúar 1973. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Sjúkra- og styrktarsjóð vitavarða Íslands.

Þessi skipulagsskrá kemur í stað skipulagsskrár fyrir Sjúkra- og styrktarsjóð vitavarða Íslands, nr. 135, 6. júní 1919.

1. gr.

Sjóðurinn myndast af fé því, sem greiðist af gestum fyrir að skoða vita landsins, að viðbættum gjöfum og öðru því fé, sem á annan hátt kann að áskotnast sjóðnum. Þá greiðir hver vitavörður, sem ekki er meðlimur í Lífeyrissjóði opinberra starfsmanna, árlega í sjóðinn að minnsta kosti 2% af launum sínum. Vitaverðir, sem félagar eru í Lífeyrissjóði opinberra starfsmanna greiði 1% af fyrstu 100 þús. kr. launa sinna en síðan ½% af afgangi. Til launa teljast einnig greiðslur vegna aðstoðarmanna vitavarða, enda njóti aðstoðarmaður sömu réttinda og vitavörður við styrkveitingar úr sjóðnum.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja vitaverði, ekkjur þeirra eða ómyndug börn, er bágstödd hafa orðið vegna sjúkdóms eða annarra óviðráðanlegra orsaka. Við styrkveitingar ber aðallega að taka tillit til þarfa hlutaðeigandi, en þó einnig þess, hve lengi vitavörðurinn hefur þjónað, og hve mikið hann hefur lagt til sjóðsins. Fé sjóðsins skal ávaxta á sem hentugastan hátt að mati stjórnarinnar.

3. gr.

Úr sjóðnum má veita á ári hverju öllum vaxtatekjum undangengis árs ásamt 80% af iðgjöldum sama árs. Fé, sem ekki hefur verið úthlutað á reikningsári, skal lagt til höfuðstólsins, sem ekki má skerða.

4. gr.

Sjóðurinn er eign allra vitavarða, og er hann undir stjórn þriggja manna, sem séu: Vitamálastjóri, og tveir vitaverðir, er allir vitaverðir kjósi til fjögurra ára í senn, á sama hátt eru kosnir tveir varamenn, er taka til starfa í forföllum hinna og ef aðalmaður er við fyrirbyggjandi mál riðinn. Sjóðurinn er undir umsjá Ríkisendurskoðunar og birtast ársreikningar í B-deild Stjórnartíðinda.

Samgönguráðuneytið, 23. febrúar 1973.

Hannibal Valdimarsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ**um mat á saltfiski til útflutnings.**

1. gr.

Allur saltfiskur, sem fluttur er út frá Íslandi, skal metinn og gæðaflokkaður af Fiskmati ríkisins áður en gengið er frá honum í umbúðir til útflutnings. Gildir þetta um allar tegundir saltfisks, hvort sem hann er blautsaltaður eða þurrkaður, flattur, flakaður með mismunandi flökunaraðferðum eða sérverkaður á einhvern hátt.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. greinar er ekki skylt að láta meta eða gæðaflokka saltfisk, sem saltaður er um borð í veiðiskipum, er sigla sjálf með hann á erlendan markað, enda hafi fiskurinn þá ekki verið lagður á land á Íslandi.

3. gr.

Fiskmatsmenn, er starfa á vegum Fiskmats ríkisins, skulu framkvæma, undir leiðsögn yfirfiskmatsmanna, eftirlit það og mat, sem reglugerð þessi gerir ráð fyrir.

Lögreglustjóri löggildir fiskmatsmenn, samkvæmt tilnefningu fiskmatsstjóra, og sér um að þeir riti undir eiðstaf um að þeir vilji rækja með alúð og kostgæfni skyldur þær, sem á þeim hvíla í starfi þeirra. Saltfiskframleiðendur, er þurfa á slíkum matsmönnum að halda, vegna verkunar og þökkunar til útflutnings, skulu í samráði við Fiskmat ríkisins tryggja sér þjónustu ofangreindra matsmanna og greiða þeim laun fyrir. Fiskmatsmenn geta verið fastir starfsmenn framleiðenda og/eða annast fyrir þá önnur störf, sem ekki brjóta í bága við skyldur þeirra sem matsmanna. Framleiðanda er einnig heimilt eftir atvikum að ráða til sín matsmann, sem er fastur matsmaður annarra framleiðenda, eða sérhvern þann matsmann, sem fengið hefur löggildingu til saltfiskmats.

Þegar sérstaklega stendur á og framleiðanda eða Fiskmati ríkisins tekst ekki, vegna skorts á löggiltum fiskmatsmönnum, að tryggja framleiðanda hæfan mann til saltfiskmats, er heimilt að veita framleiðanda sjálfum leyfi til mats á eigin framleiðslu undir leiðsögn yfirfiskmatsmanns.